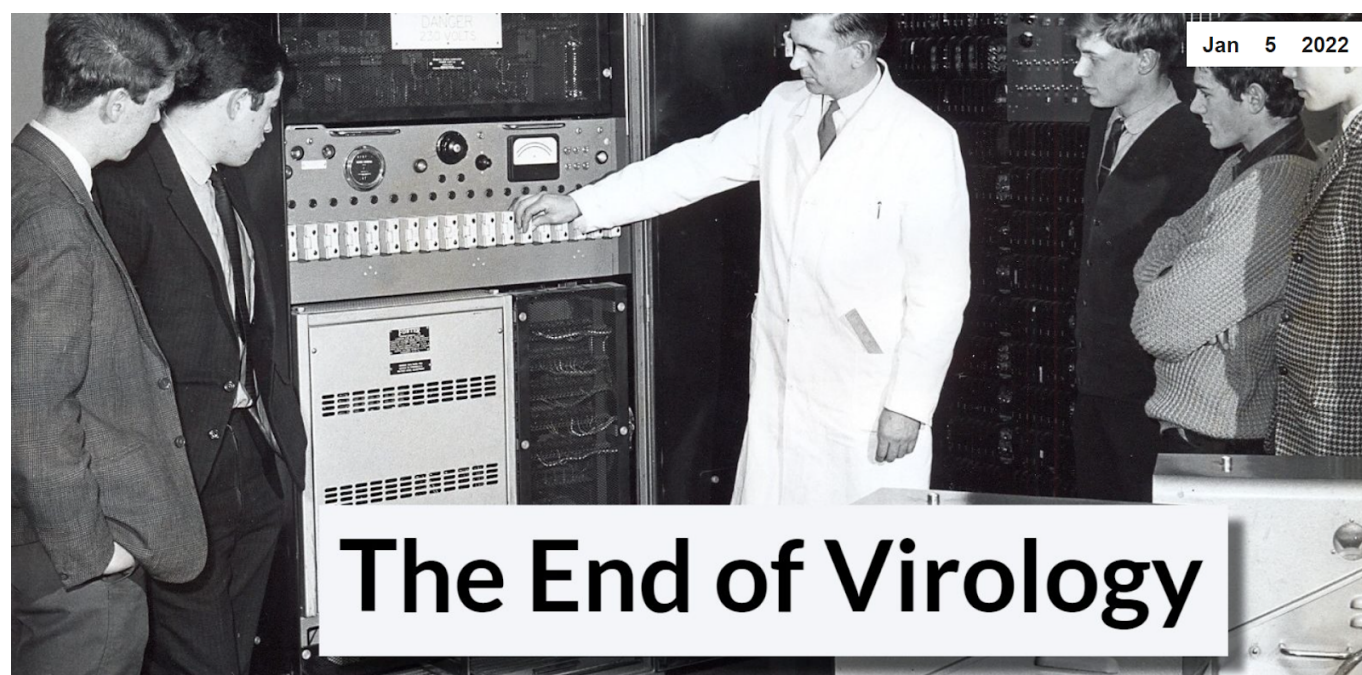

Dr. Sam & Mark Bailey – Proč nikdo nemůže najít virus

written by Vladimír Bartoš | 23. 10. 2022

[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš

Možná, že před rokem 2020 byla otázka izolace virů pro většinu obyvatel Země minoritní. Většina lidí slepě přijímala tvrzení lékařského establishmentu, že viry existují a mohou způsobovat nemoci. Jinak se nad tím nezamýšleli. Občas se vám udělá špatně a lékař vám oznámí: „pravděpodobně jde o virové onemocnění“ – ale téměř pokaždé se zase uzdravíte.

Stále negativnější dopady politiky vyvolané vládou ve jménu „koronové“ krize však vedly k novému zdravému zájmu o toto téma. Sociální soudržnost v domácnostech a komunitách je napjatá, podniky se řítí do záhuby a podezření ohledně požadavku nechat si každé čtyři měsíce píchnout injekci na udržení ochrany proti neviditelnému nepříteli roste. Pokud nebyl žádný virus izolován, pak je jeho existence pouhou spekulací. Přízračná hrozba, která nemá potvrzenou fyzickou přítomnost, pouze ničující psychologický konstrukt projevující se jako živá noční můra. A ti, kdo ignorují klíčovou otázku izolace viru, slepě přijímají předpoklad, na němž lze postavit nejružnější lži.

Ale existují vědecké práce, které dokazují izolaci?...

Zmatek kolem izolace virů pramení ze skutečnosti, že mnoho publikovaných vědeckých prací uvádí ve svých názvech nebo tvrdí ve svých abstraktech, že úspěšně „izolovaly“ virus. V letech 2020 a 2021 jsme už ztratili přehled o tom, kolikrát nám byly takové práce zaslány jako zdánlivý důkaz „SARS-CoV-2“

viru. Stejně tak mají průmyslem financované weby „ověřující fakta“ sklon odkazovat na takovéto dokumenty, aby své čtenáře, krmené odmalička tímto narativem, ujistily, že „virus“ byl izolován. Bohužel takové dezinformační stránky neinformují své publikum o tom, že virologové nemají na mysli skutečnou fyzickou izolaci jakéhokoli viru a místo toho nahradili význam slova izolace něčím, co znamená téměř opak.

Výzkumníci, jako je [Christine Masseyová](#), neúnavně shromažďují žádosti založené na svobodném přístupu k informacím od vlád z celého světa, aby jasně odhalili skutečnost, že údajný původce COVID-19 nebyl ani jednou fyzicky izolován.

Přinejmenším jeden [vládou podporovaný mikrobiolog](#) sice prohlásil, že jde o neupřímnost, protože žádosti jsou formulovány tak, že neodpovídají metodice moderní virologie, ale to se mívá s podstatou věci: moderní virologové neizolují viry tak, jak se veřejnosti a pravděpodobně i většině lékařů namlouvá. Místo toho „posunuli branky“.

[Pravda o izolaci virů – Dr. Sam Bailey](#)

Výmluvy na tuto kličku je třeba odmítnout a izolace viru by měla znamenat totéž, co u jakékoli jiné entity na planetě – tedy v čisté podobě, oddělené od ostatního materiálu. Děje se tak u věcí, které jsou menší než údajné viry, jako jsou bílkoviny, i u věcí, které jsou větší, jako jsou bakterie. Není to technologické omezení nebo omezení kvůli nějaké zvláštní vlastnosti, která by vylučovala, že tento proces je nezbytný pro proces skutečné izolace.

Definitivním důkazem existence viru by byl jeho nález přímo v hostiteli, například v člověku.

Avšak navzdory skutečnosti, že se nám říká, že [jediné kýchnutí](#) může obsahovat 200 milionů částic SARS-CoV-2, při odběru vzorku ze sliznice nebo krve pacienta nelze nalézt ani jednu částici viru. A co teprve odebrat vzorky stovkám nebo dokonce tisícům lidí, o nichž se říká, že jsou nakaženi a mají nemoc, jako je COVID-19, a pak je dohromady spojit? Nejsem si jistá, zda to někdo někdy zkoušel, ale zjevně i tehdy, kdybychom takový vzorek očistili, výmluva by byla zřejmě stejná: [žádné viry bychom tam nenašli!](#)

Takže se od nás očekává, že uvěříme, že pacient je zahlcen biliony virových částic, ale žádné na něm ani v něm nenajdeme.

Kouzelnické triky a elektronový mikroskop

Dávní virologové byli přesvědčeni, že s příchodem elektronového mikroskopu a účinnějších purifikačních technik budou schopni najít v nemocných jedincích nejrůznější viry. Kolem poloviny 20. století se však ukázalo, že budou muset tento postup opustit, protože pokusy byly bezvýsledné – žádné viry se nenašly. Když dnes většina virologů hovoří o izolaci virů, jako jednu z technik uvádějí pokusy na tkáňových kulturách ve zkumavkách. Bylo [nastíněno](#), proč jsou tyto metody nejen nevhodnými náhražkami, ale samotný stres způsobený podmínkami ve zkumavce na abnormální buňky může vyvolat účinky, k nimž není zapotřebí žádný virus.

Stejně tak detekce genetických sekvencí v těchto kultivačních pokusech je rovněž neuspokojivá, protože neexistuje žádný důkaz, že tyto sekvence pocházejí z nitra některé z částic, které nazývají „SARS-CoV-2“ a i kdyby tomu tak bylo, že to stačí k jejich kvalifikaci jako virů. Říká se, že virus je částice s bílkovinným obalem obklopujícím genom, která může infikovat a parazitovat na hostiteli a poté infikovat další hostitele.

Proto každý, kdo tvrdí, že izoloval virus, musí prokázat, že to, co má, je skutečně virus, a ne jen pozorování ve zkumavce a různé biologické molekuly, které lze detekovat, aniž by k tomu byly zapotřebí viry.

Jak izolovat virus

- **KROK 1:** Identifikujte několik jedinců se specifickými příznaky a projevy, o nichž se předpokládá, že je způsobuje virus.

To nelze provést v případě COVID-19, protože se jedná o éterické klinické onemocnění, které se „diagnostikuje“ pomocí výsledku PCR. Neexistují žádné specifické příznaky, znamení ani potvrzující vyšetření. Pro účely této eseje však budeme předpokládat, že hovoříme o přesně definovaném klinickém onemocnění. Víme, že virologové nebudou schopni nalézt žádné viry přímo u pacienta, jak bylo nastíněno výše, což nevypadá dobře, ale necháme jim další šanci.

- **KROK 2:** Proveďte pokus s tkáňovou kulturou se vzorkem pacienta.

Stručně řečeno, jde o přidání surového vzorku (např. sputa) k některým buňkám ve zkumavce a zjištění, zda se vytvoří nějaké viry. Počátkem roku 2020 bylo prohlášeno, že touto metodou byl „izolován“ „virus“ nazvaný SARS-CoV-2. Ve skutečnosti se [Na Zhuovi](#) a spol. nepodařilo ani fyzicky izolovat žádné částice, ani prokázat, že by některá z těchto částic byla virem.

Co se tedy mělo udělat? Na Zhu a spol. měli svůj experiment několikrát zopakovat a poté částice, které nazvali „2019-nCoV“ (později „SARS-CoV-2“), přečistit pomocí techniky, jako je ultracentrifugace s gradientem hustoty. Tato technika byla dobře zavedena již ve 20. století a jak je znázorněno níže na obrázku 1, mohla být uspokojivě použita k získání mnohem purifikovanějších vzorků, které by bylo možné potvrdit elektronovou mikroskopií.

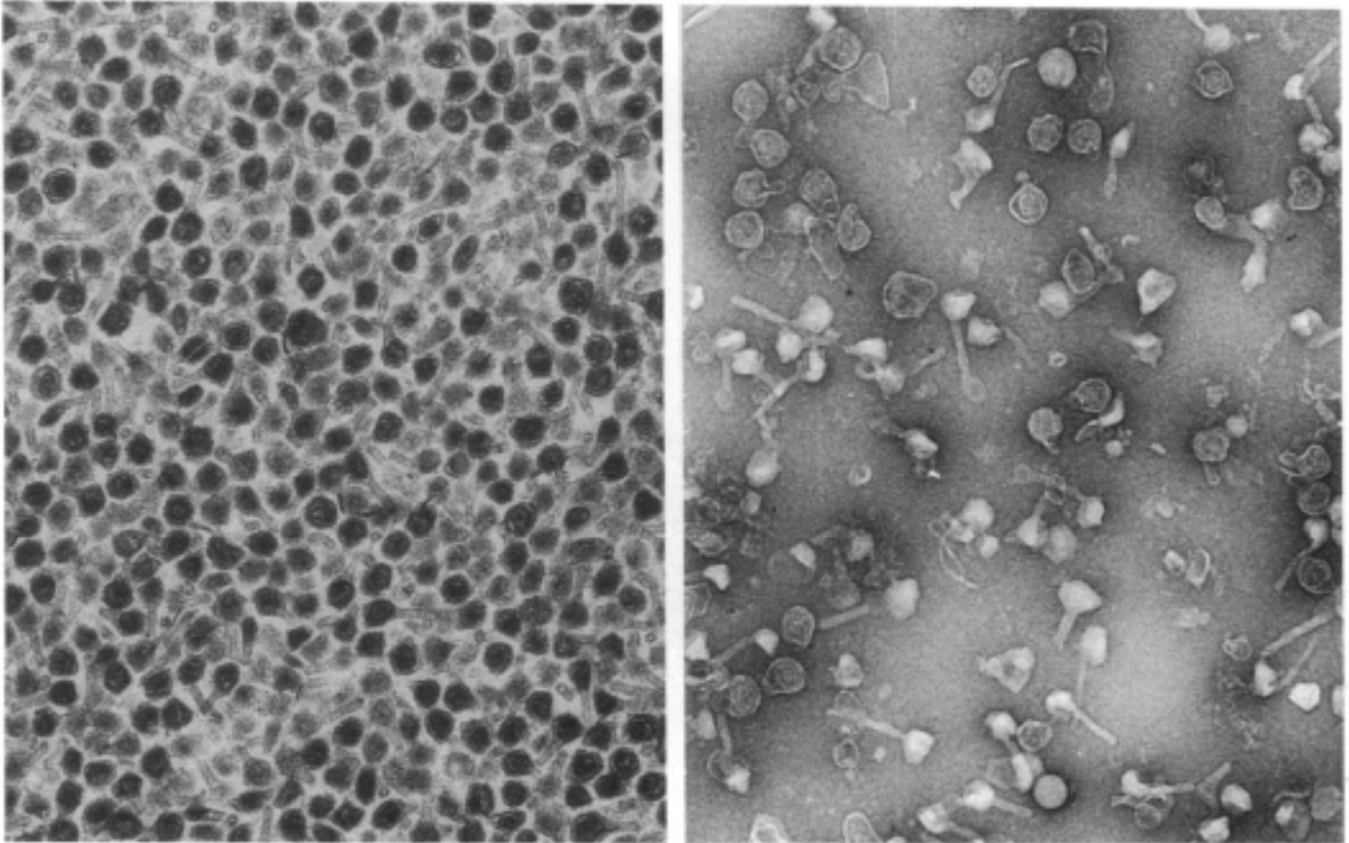

Figure 1. Electron micrographs of Rauscher murine leukaemia virus purified from tissue culture fluids. Source: "Large-Volume Purification of Tumor Viruses by Use of Zonal Centrifuges", 1972 (Note: these "viruses" should have been called viral-like particles as they were not demonstrated to fulfil the criteria of a virus)

V tomto okamžiku jsme mohli s větší jistotou tvrdit, že jsme fyzicky izolovali částice podobné virům a mohli jsme analyzovat jejich složení, včetně jejich genetické struktury. To vše je velmi zajímavé (a nad rámec toho, co bylo provedeno), ale důkaz, že tyto částice jsou viry, tj. infekční a způsobující nemoci, je třeba teprve stanovit.

- **KROK 3:** Infikovat živé zvíře, např. opici, purifikovanými částicemi.

Pozor, nemluvíme o falešných pokusech, jak je popsáno ve [videu S.Bailey o SARS-1](#).

Nalítí velkého objemu tekutiny ze smíšené tkáňové kultury přímo do plic zvířete, aby se zjistilo, zda bude kašlat nebo zda se u něj objeví nějaké změny plicní tkáně, nepředstavuje důkaz viru. Nalítí jakéhokoli biologického hnoje do plic zvířete tyto reakce vyvolá. Proto v takových pokusech podezřele chybí kontrolní pokusy. Samotné přečištěné částice, údajně viry (o nichž se říká, že se přenášejí vzduchem a jsou vysoce infekční), by se mohly jednoduše nastříkat do klecí zvířat a ta by měla onemocnět. Následně by měla onemocnět i každá opice, která se do klece dostane později, pokud se v ní nachází nakažlivý patogen.

Případ pokusů s „viry“ na lidech

Vzhledem k tomu, že svět byl ve jménu údajného viru vystaven drakonickým omezením, zničujícím výlukám a celopopulačním pokusům s „vaccínami“, lze vlastně uvést argumenty pro pokusy na lidech s „virem“. V tradici Maxe von Pettenkofera (který v roce 1892 [spolkl bacil cholery](#), aby prokázal, že sám o sobě nemůže způsobit cholery, bychom rádi vdechli jakékoli vyčištěné částice, o nichž se tvrdí, že jsou „virem“ SARS-CoV-2, stejně jako mnozí (jsme si jisti), kteří se zabývali virologií. Není to nijak zvlášť odvážné, když si uvědomíme, že ani jednou v historii se neprokázalo, že by nějaké částice údajně označované za viry samy o sobě způsobily onemocnění u nějakého zvířete. Samozřejmě, že takové pokusy by dnes nebyly považovány za etické, protože „smrtící virus“ byl prohlášen za existující, způsobující onemocnění a přenášející se aerosolem, přestože žádný takový důkaz nebyl předložen. Lze však předpokládat, že se těmto pokusům vyhýbá kvůli dlouhé historii, kdy se nepodařilo prokázat přenos jakéhokoli údajného virového onemocnění z člověka na člověka.

Možná, že naprostý nedostatek klinických důkazů o tom, že chřipka se přenáší mezi lidmi, o kterém je řeč [zde](#), je pro tvůrce „vysoce nakažlivého viru“ tou nejtrapnější kapitolou.

Model viru byl podezřelý už dávno, ale je to model, který se bude nadále prosazovat, protože přináší účastníkům průmyslu dividendy – ostatně vývoj jejich příručky v průběhu desetiletí je popsán v knize [Virus Mania](#).

Konec virologie

Zapomeňte na hypotetické počítačem generované „genomy“ z nečištěných vzorků a PCR testy, které jsou kalibrovány na tyto simulace: nic z toho nevyžaduje existenci viru. Zapomeňte na elektronové mikrofotografie z experimentů s buněčnými „kulturami“, které údajně ukazují viry: jsou to prostě vezikuly neznámého významu, dokud se neprokáže opak. To, co potřebujeme vidět, je purifikace těchto částic a poté prokázání, že mohou parazitovat na hostiteli a jsou původcem nemoci. Skutečnost je taková, že nikdo viry neizoluje, protože provedení správných experimentů by odhalilo, že částice vůbec nejsou viry, a virologie by skončila.

"It is difficult to get a man to understand something when his salary depends upon his not understanding it."

- Upton Sinclair

